

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): **Michaela Očková**

Název práce: **Analýza koordinace politik USA a Japonska vůči Severní Koreji v letech 2001–2009**

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

PhDr. Jan Bečka, Ph.D. (Zástupce politického poradce velitele KFOR, KFOR HQ, Priština, Kosovo)

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Michaela Očková si zvolila jako téma pro svou bakalářskou práci otázku přístupu USA a Japonsku vůči severokorejskému problému, kterou pojímá poněkud netradičně a originálně. Zaměřuje se totiž specificky na koordinaci politik mezi oběma zeměmi, na styčné body, a zároveň také na faktory, které tuto koordinaci znesnadňují. Jejím cílem v práci bylo zjistit, zda na základě provedené analýzy lze koordinaci hodnotit v daném období, které se v podstatě (s určitými přesahy) překrývá se dvěma funkčními obdobími prezidenta George W. Bushe, jako úspěšnou.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Odborných textů o severokorejském problému a o přístupu USA k němu existuje poměrně mnoho. Většina autorů se však zaměřuje na taková témata, jako jsou například šestistranné rozhovory či reakce mezinárodního společenství v čele s USA na severokorejská prohlášení ohledně svého jaderného programu. Kolegyně Očková se rozhodla pro jiný přístup, což je nepochybně chvályhodné, a zároveň to učinilo její výzkum náročnějším. K zodpovězení své výzkumné otázky totiž musela analyzovat nejen kroky a dění na mezinárodněpolitické scéně, ale specifické problémy v USA a Japonsku, bilaterální vztahy mezi oběma zeměmi a měnící se mocenské rozložení v regionu. O širší záběr jejího výzkumu svědčí i tři kritéria, která ve svém výzkumu posuzovala – strategické cíle obou zemí, jejich domácí politické prostředí a konečně specifický problém japonských problémů unesených do Severní Koreje a jeho vliv na koordinaci politik Washingtonu a Tokia. I přes to, že některým dílčím otázkám se kvůli omezenému rozsahu bakalářské práce nemohla věnovat opravdu podrobně (o každém by se dala v zásadě napsat práce vlastní), vyhnula se přílišnému zobecňování a plytkosti textu. Práce má logickou strukturu, autorka v každé kapitole popisuje nejdříve daný problém a pak upřesňuje, jak se promítl do procesu koordinace přístupu vůči Pchjongjangu. Ve výsledku dochází k závěru, že přes všechny odlišnosti lze koordinaci v zásadě hodnotit jako úspěšnou, částečně i proto, že Japonsko samo nemá prostředky na to, aby problém vyřešilo samo. S tímto závěrem se ztotožňují, stejně jako s dalším závěrem, že bez vnější hrozby ze Severní Koreje by pravděpodobně spolupráce v bezpečnostní oblasti nebyla tak intenzivní. Zdrojová základna je dostatečná, autorka pracuje s řadou primárních pramenů a odborných textů, přičemž je sympatické, že využila i textu psaných čínsky, které mohou na některé problémy nabízet jinou perspektivu.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Po formální stránce práce nevykazuje zásadnější nedostatky. Citační aparát je v normě, autorka odkazuje často a správně (snad jen bych sjednotil typ písma pro poznámky s typem písma, v němž je psán text). Občas se vyskytují gramatické a stylistické chyby, ale ne v množství, které by jakýmkoliv způsobem snižovalo kvalitu práce. Práce obsahuje všechny vyžadované náležitosti.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Práci považují za velmi zdařilou. Autorka si jasně stanovila cíl svého výzkumu a prostředky, kterými jej mohla dosáhnout. Provedla logickými argumenty podloženou analýzu, identifikovala nejdůležitější faktory a v rámci možností je popsala a zhodnotila.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Je možné, aby se Japonsko alespoň ve střednědobém horizontu stalo skutečnou regionální vojenskou mocností, která by dokázala (a byla by ochotna) řešit krize středního a malého rozsahu bez přímé asistence USA?

2. V případě, že by došlo výhledově ke zhroucení severokorejského režimu, změnily by se zásadně cíle obou zemí ve vztahu k Severní Koreji a došlo by k rozkolu, či by naopak Washington a Tokio dokázaly zkoordinovat svůj přístup a postupovat jednotně?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **výborně**.

Datum: V Příštině dne 9. 6. 2014

Podpis: PhDr. Jan Bečka, Ph.D.